

zasmejal. No, no, gotova resnica je to, djal je advokat. — Glejte kmetje, tako se godi stanovom, kateri imajo dosti zastopnikov v državnem zboru, da se njim železne blagajne lomijo; mi „dušne reve“ kmetje imamo pa še majhne listnice vedno prazne. — Sami smo si krivi.

Kmet ob Dravi.

Nesreča pri velikonočnem streljanju. Iz Hajdoš se poroča, da so fantje na veliko nedeljo popoldne streljali s tem, da so v leseni štor zabili dinamično patrono. Štor se je razletel z močnim pokom in jeden del razstreljenega štora je priletel 12letnemu Valentinu Glažarju tako nesrečno v glavo, da je fant nezavesten omahnil z razbito glavo in še tisto noč izdihnil. Zopet žalosten izgled za lehkomiselnih mladeničev. Pametnejši ljudje in očetje, ne dovolite vašim sinovom, četudi so odrasli, se s takimi reči kakor je streljivo igrati!

Iz Radgone in Ormoža pišejo, da se je tudi tam dosti nesreč vsled nepredvidnega velikonočnega streljanja pripetilo. V radgonski bolnišnici se nahajajo trije ponesrečenci, dva sta pa v oskrbovanji doma. V Ormoži pa je bil mestni zdravnik primoran ponesrečencem težke operacije izvršiti. Dvema fantoma mogel je po eno roko, enemu pa prste odrezati, enemu pa je priletel strel v stegno. Fantje, bodite previdni, opustite to, četudi staro navado. Take resreče gotovo niso v čast božjo.

Iz ormoškega okraja nam piše kmet: Tisti pobič po imenu Janez Veselič postal je žalosten in mi ga ne bomo poslej več klicali „Veselič“, pač pa „Žalostič“. Toraj tega „Žalostiča“ je doletela tudi zaslužena kazen. Brcnili so ga iz službe, zakaj? — bomo že drugokrat povedali. Ta siromak pa je zabavljaj in se repenčil tudi na tiste, ki „Štajerca“ berejo, četudi ni vedel zakaj. Mi kmetje smo ga le pomilovali. Pisali smo tudi parkrat „Štajercu“, kaj ta možek vse počenja, no, pa „Štajercu“ se ni vredno zdelo, se ž njim ukvarjati, ker je itak že vedel, da je ta Veselič reven na duši, pa je menda vse naše dopise požrl uredniški koš; mi pa bodemo poslej upali, da se bo popboljšal, ne koš — ampak Veselič.

Postaja Šternthal pa Ploj. «Slov. Narod» piše med dnevnimi novicami to-le: Postaja Šternthal med Pragerskem in Ptujem je najbrž edina postaja na Avstrijskem, ki nima niti čakalnice, niti ceste do postaje, dasi vstopi oziroma izstopi tamkaj vsak mesec okoli 500 ljudij, kateri morajo večkrat v najhujši zimi in pri največjem dežju pod milim nebom po cele ure čakati na vlak. To je uprav škandal, in dolžnost našega poslanca bi bila, da stori potrebne korake, da dobimo v Šternthalu čim preje čakalnico in pa vozno cesto k postaji, sicer bi se znalo g. dvornemu svetniku samemu, kadar pride skozi Šternthal zopet na volilni shod v Šent Lovrenc, prigoditi, da si nabere — pošten nahod, če ne kaj hujega.

Zunanje novice.

Grozna nesreča. Od 21. marca se vas Vaglio v etruščanskih Apeninih z vsemi poslopji, s travniki in njivami premika proti reki Scoltena. Premikanje

se vrši prav počasi — 20 cm v vsaki uri ali 4—5 vsak dan — a rategadol so se porušile vse stavbe ter se je napravilo dva km² veliko jezero, ki naraste od ure do ure. 21. marca je zapazil župnik, da je premika župnišče, ki je ležalo poleg cerkve najvišje med vsemi hišami. Hkratu pa je opazil, da se premika tudi cerkev in da se je stolp opasno naglo. Vaščanje so naglo izpraznili cerkev in in hišo župnika. 22. marca se je začela premikati tudi spodaj ležajoča vas ter počasi drsela v dolino. Premikajoče se ozemlje meri 1700 m na daljavo in 800 m na širino. Pod pritiskom navzdol se premikajočih plasti zemlje se ozemlje valovito izbočilo, plasti so dvignile ter položile pale drevesa in cele hiše. Vaščani so mogli rešiti živino in pohištvo. Vse drugo, tudi njive in travnike jim je vzela grozna nesreča. Dvignila se je struga Scazene za 6. m. Voda se je ustavila in kmalu je bila vsa dolina pod vodo. Dva dni pozneje zjutraj pa se je nakrat dvignilo dno pokopališča za 8 m, zemlja je globoko popokala, da so se napravili veliki jarki. Več grobov se je odprlo, videla so se okostja in nastrohnela trupla. Kmalu na to se je sesula cerkev in njene razvaline so pokrile večji del pokopališča ter odtegnile odprte grobove pogledom zgražajočih se vaščanov. Hkratu je začelo še snežiti. Sneg je padal neprestano 24 ur in pokrilo nesrečno vas z belim mrtvaškim plaščem.

Potres v Carigradu. Pred kratkim so imeli v Carigradu precej hud potres, ki je povzročil v palači Dolma-Bagde veliko paniko. Tam se je vršila vprava sultana baš velika slavnost. Ko so zazvenčala streljanja v oknih in so se zamajali veliki lestenci ter se odprli od stropa znaten kos ometa, so hoteli spremljevalci sultana pregovoriti, naj ostavi dvorano. Dvorani je bilo 3000 oseb, gotovo bi se jih bilo mnogo poškodilo, ako bi bil zbežal sultan. Nekateri so mislili, da se je zgodil atentat, nekateri častniki so potegnili sablje in skočili v vrt, ki je okoli palače. Več članov diplomatskega zbora pa se je onevestilo. Tudi sultan se je prestrašil in že stopil par stopnjic s prestola, se premislil, se vrnil na stol ter ukazal godbi, da igra dalje. Nato je velel šejku Ul. Islamu, naj miruje s tem so bili pomirjeni vsi.

Ljovsko življenje. Vseh ljudi na svetu je 1½ milijarde. Govoré 3000 znanih jezikov in imajo 1100 let — Izmed 500 oseb doseže le jedna 80 let, a med 1000 oseb samo jedna 100 leto. Vsako leto umre okoli 33 milijonov ljudij, t. j. okoli 96000 vsak dan ali 3730 vsako uro, 60 vsako minuto, jeden vsako sekundo. Vsako leto pa se narodi 42 milijonov ljudi. Prirastek bi torej znašal 9 milijonov oseb, a vsako leto ter nenavadne epidemije, nezgode, zmanjšujejo to število.

Medveda je ubil s kamnom. Iz Senja javljajo, da je 20 let stari Jandre Vukušić iz Klade prišel na veliki petek domov okoli leto dnij starega medveda, katerega je s kamnom pobil na cesti ne daleč od Jablanca.

Nezgoda v cerkvi. V Poznanju se je na velikonočno nedeljo med mašo primerila strašna panika.

Občinstvo je namreč mislilo, da v cerkvi gori ter drlo proti izhodu. Nekemu 8 let staremu dečku, ki je v gneči padel, so pomečkali docela glavo. Več oseb je bilo ranjenih.

Obesil se je v svojem stanovanju v Ljubljani nek sprevodnik. Njegova hčerka je prišla ravno na to v sobo in prerezala vrv in rešila očeta gotove smrti.

Zverska mati. V Primoštenju pri Šibeniku je rodila neka kmetica nezakonsko dete. Da uniči dokaz svoje sramote, je dete zažgala. Pri tem ji je pomagala mati. Sedaj sta obe zaprti v sibeniškem preiskovalnem zaporu.

Slon je kaznoval nagajivca. Menežarija Kludcega je sedaj v Kralj. Hradcu. Veliki slon vozi vozove zverin. Te dni je peljal zopet tak voz. Otroci-šolarji so mu nagajali, no slon je nekaj časa mirno vse prenašal, končno pa zgrabil najsilnejšega nagajivca, ga dvignil z rilcem visoko v zrak, ga parkrat potresel in posadil na tla. Fantiček je na to bežal, kar so ga nesle noge.

48 let brez — smrti. „Novi List“ javlja: Pri sv. Martinu na otoku Braču v Dalmaciji živi obitelj Tadije Mateljana z devetero otroci in z devetero vnuki. V tej veliki družini že 48 let ni umrl nihče.

Strašna vožnja po morju. Iz Singapura poročajo, da sta dospela tja dva mornarja, Johannsen in Marticornu, ki sta povedala, da sta 17. oktobra m. l. z ladjo „Angoln“ odplula iz Cavita na Filipinih. Ladja se je potopila in na velikem plavu se je rešilo 12 mož. Tekom 42 dnij je umrlo 10 mož, le dva sta ostala. Živela sta se z mesom mrličev. Plav je končno dospel do otoka Sonti, kjer so mornarja gostoljubno sprejeli Malajci.

Strašen zločin. Generalni ravnatelj Stephani, ki je stanoval prej v Vratislavi, a je v novejši dobi postal posestnik nekih rudnikov v Porembi, je bil 2. t. žrtev groznega zločina. Njegov vslužbenec ga je zvalil na neko novo stavbo ter ga ondi z dvema tovarišema pobil na tla. Nato so mu zločinci zvezali roke in noge ter mu vlili v usta neko žarečo tekočino. Potem so ga vrgli v ribnjak, kjer se je že 3. t. m. našlo njegovo truplo. Morilce že imajo

1560 ljudij zaprtih. Iz Odese poročajo, da so ondi pred velikonočnimi ruskimi prazniki zaprli 1560 oseb, ker se je bati velikih izgredov proti židom.

Vržen v ogenj. V Brodku na Moravskem je neki Ivan Capal zažgal hišo Frana Jakša, pri katerem je prejšnje čase služil. Ko je stala hiša v plamenu in je ljudstvo izvedelo, kdo je požigalec, so ga poiskali in vrgli v ogenj. Capal je poskusil parkrat ulti iz plamenov, a vsako pot so ga pahnili nazaj v ogenj. Končno je planil zopet iz žrjavice, se zgrudil in v groznih mukah umrl. Zločinca ima že sodišče pod ključem.

Vsa družina pod vlakom. V Santovi (bačkobodrožka županija) se je pripetila tale nesreča: Uradnik Molnar se je peljal s soprogo in dvema otrokoma na poset k prijatelju. Ker železniški prelaz ni bil zaprt, ter je prav tam strmec, je voz zašel na progo prav v tistem hipu, kot vlak. Stroj je gospo in otroka

razmesaril in zmučkal v eno meseno gomilo, Molnarju je odrezana noga ter je močno ranjen, kočijažu pa pretreseni možgani.

Tat v rakvi. Iz Budimpešte poročajo: Na malo postajo poleg kopališča Herkules sto prišla dva kmeta ter prinesla navidezno prazno rakev, ki naj bi se z vlakom poslala v Budimpešto. Uradnik je sprejel rakev in jo zaprl v sobo, kjer je blagajnica. Ko je drugo jutro stopil postajni načelnik v sobo z blagajnico, je našel rakev odprto in prazno, prav tako odprta in prazna pa je bila tudi blagajnica. Tat iz rakve je odnesel ves denar in izginil brez sledu! Vsekakor originalen tat!

Na vislice je bil obsojen 12. t. m. na Dunaju mizarski pomočnik Štefan Wanyek, ki je 8. jan. t. l. tri osebe ustrelil in dve teško ranil. Tudi v ječi je napadel čuvaja. Radi umora, uboja, teške telesne poškodbe, javne nasilnosti, tatvine, razžaljenja straže, upora, in radi kršenja orožniškega patenta je bil obsojen na vislice. Wanyek se ni hotel prav nič zagovarjati.

500 tolarjev za poljub. Nekega večera l. 1896 sta sedela v Berolinu gospoda E. in F. pri pivu. Kar je prišla že odrasla, a še mladoletna hčerka gospoda E., da ga spremi domov. Tedaj je g. F. prosil gospodičino, naj mu da poljub. Gospica se je branila, a gospod F. je dejal, da ji da, ko bo de polnoletna, za ta poljub 500 tolarjev. Gospica je na to, sklicevaje se na prisotne priče in potrdivši pogodbo z običajnim stiskom roke, dala gospodu F. poljub. Letos je postala gdč. E. polnoletna, a pospod F. tistih 500 tolarjev ni hotel dati. Zato ga je gdč. E. tožila. Gospod F. je bil pri deželnem sodišču v Berolinu obsojen, da mora 500 tolarjev plačati, ko se je gospod F. pritožil še na višje sodišče, ga je to zavrnilo in mu naročilo, da mora 500 tolarjev plačati vsekakor. Tako dobi gdč. E. svoje plačilo za poljub od gospoda F.

Gospodarske stvari.

Ustanovitev kmetijskih pridobitnih in gospodarstvenih zadrug na Štajerskem.

Na svetlo daje c. kr. štajersko namestništvo po naročilu c. kr. namestnika Manfreda grofa Clary in Aldringen.

Med tem ko posamezni kmetovalec nima nikake moči do gospodarskega tržnega faktorja, najde se ista v veliki meri v združitvi posameznih gospodarjev. Geslo zadruga je: „Sloga jači“. V združitvi gospodarskih zadrug so materijalne in npravne koristi. V materijalnem oziru doseže kmetovalec dobavo primerne kredita po korporaciji, ista doseže primerne nakupe, dobre cene pri prodaji, odušstvo se odstrani itd. V npravnem oziru se lahko s poudarkom reče, da se pospešuje varčnost, odstranjuje sebičnost posameznih, samo na-se mislečih kmetovalcev in povzdiguje stanovska zavednost. Posameznik uči se misliti na pomoč za druge; on zadobi pogum in moč, v združbi z drugimi dela izvrševati, katera bi on sam ne mogel rešiti. Celi okoliš gospodarskih nalog more le pola-